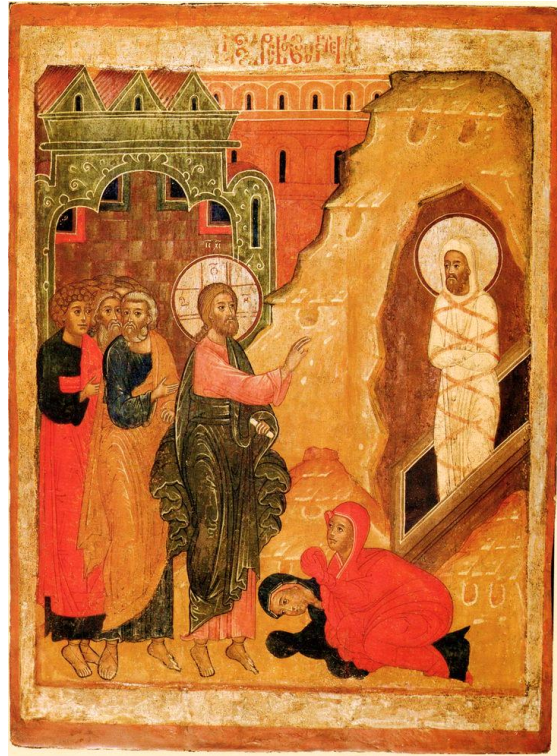

PAROCHIE DE GOEDE HERDER

‘Geroepen om te leven’

Teksten ter overweging op zondag 29 maart 2020
vijfde zondag in de Veertigdagentijd (A)

korte versie

Voorwoord

Nu de kerken zijn gesloten vanwege het Corona-virus zoeken we naar wegen van verbondenheid.

Een eerste initiatief is om u de teksten van de zondag aan te bieden. De schriftlezingen en een korte overweging van een van de pastores van het pastoraal team.

Het is een klein gebaar, om te laten weten dat u in onze gedachten en gebeden bent.

Alle goeds, pastoraal team

Teksten ter overweging op zondag 29 maart 2020
vijfde zondag in de Veertigdagentijd (A)

Eerste lezing: uit de profeet Ezechiël (37, 12-14)

Zo spreekt de Heer:

Ik ga uw graven openen;

in de massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren

en u brengen naar de grond van Israël.

En wanneer Ik dan uw graven geopend heb

en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven,

zult gij weten dat Ik de Heer ben.

Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven;

Ik zal u vestigen op uw eigen grond

en gij zult weten dat Ik de Heer ben:

Wat Ik zeg, dat volbreng Ik!"

Zo luidt de godsspraak van de Heer.

Antwoordpsalm: uit psalm 130 (1-2, 3-4ab, 4c-6, 7-8)

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Uit de diepte roep ik, Heer.

luister naar mijn stem.

Wil aandachtig horen

naar mijn smeekgebed.

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Als Gij zonden blijft gedenken,

Heer, wie houdt dan stand?

Maar bij U vind ik vergeving,

daarom zoekt mijn hart naar U.

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Op de Heer stel ik mijn hoop,

op zijn woord vertrouw ik.

Gretig zie ik naar Hem uit,

meer dan wachters naar de ochtend.

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Meer dan wachters naar de ochtend
hunkert Israël naar Hem.

Want de Heer is steeds barmhartig,
zijn genade onbeperkt.

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Hij zal Israël verlossen

van zijn ongerechtigheid.

De Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt.

Tweede lezing: uit de brief van Paulus aan de christenen van Rome

(8, 8-11)

Broeders en zusters,
zij die zelfzuchtig leven,
kunnen God niet behagen.
Maar uw bestaan wordt niet beheerst
door de zelfgenoegzaamheid,
maar door de Geest,
omdat de Geest van God in u woont.
Zou iemand de Geest van Christus niet hebben,
dan behoort hij Hem niet toe.
Als Christus in u is,
blijft wel uw lichaam door de zonde
de dood gewijd,
maar uw geest lééft.
En als de Geest
van God, die Jezus van de dood heeft opgewekt, in u woont,
zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan,
ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken

Evangelie: volgens Johannes (11,1-45)

In die tijd
was er iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië,
het dorp van Maria en haar zuster Marta.
Maria was de vrouw, die de Heer met geurige olie had gezalfd
en zijn voeten met haar haren had afgedroogd.
De zieke Lazarus was haar broer.
De zuster van Lazarus stuurde Jezus de boodschap:
“Heer, die Gij liefhebt, is ziek.”
Toen Jezus dit hoorde, zei Hij:
“Deze ziekte voert niet tot de dood,
maar is om Gods glorie,
opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden.”
Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus.
Toen Hij dan ook hoorde dat Lazarus ziek was,
bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse,
maar daarna zei Hij tot zijn leerlingen:
“Laat ons weer naar Judea gaan.”
De leerlingen zeiden:
“Rabbi , nog pas probeerden de Joden U te stenigen
en gaat Gij er nu weer heen?”
Jezus antwoordde:
“Heeft de dag geen twaalf uren?
Overdag kan iemand gaan zonder zich te stoten,
omdat hij het licht van deze wereld ziet.
Maar gaat iemand ‘s nachts, dan stoot hij zich,
omdat het licht niet in hem is.”
Zo sprak Hij.
En Hij voegde er aan toe:

“Onze vriend Lazarus is ingeslapen,
maar Ik ga er heen om hem te wekken.”
Zijn leerlingen merkten op:
“Heer, als hij slaapt, zal hij beter worden.”
Jezus had echter van zijn dood gesproken,
terwijl zij meenden, dat Hij over de rust van de slaap sprak.
Daarom zei Jezus hun toen ronduit:
“Lazarus is gestorven,
en omwille van u verheug Ik Mij, dat Ik er niet was,
opdat gij moogt geloven.
Maar laat ons naar hem toegaan.”
Toen zei Tomas, bijgenaamd Didymus, tot zijn medeleerlingen:
“Laten ook wij gaan om met Hem te sterven.”
Bij zijn aankomst bevond Jezus
dat Lazarus al vier dagen in het graf lag.
Betanië nu was dichtbij Jeruzalem,
op een afstand van ongeveer drie kilometer.
Vele Joden waren dan ook naar Marta en Maria gekomen
om hen te troosten over het verlies van hun broer.
Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was,
ging zij Hem tegemoet;
Maria echter bleef thuis.
Marta zei tot Jezus:
“Heer, als Gij hier waart geweest,
zou mijn broer niet gestorven zijn.
Maar zelfs nu weet ik,
dat wat Gij ook aan God vraagt,
God het U zal geven.”
Jezus zei tot haar:
“Uw broer zal verrijzen.”
Marta antwoordde:
“Ik weet dat hij zal verrijzen op de laatste dag.”
Jezus zei haar:
“Ik ben de verrijzenis en het Leven.
Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven,
en ieder die leeft in geloof aan Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven.
Gelooft gij dit?”
Zij zei tot Hem:
“Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt,
de Zoon Gods, die in de wereld komt.”
Na deze woorden ging zij haar zuster Maria roepen
en zei zachtjes:
“De Meester is er en vraagt naar je.”
Zodra Maria dit hoorde,
stond zij vlug op en ging naar Hem toe.
Jezus was nog niet in het dorp aangekomen,
maar bevond zich nog op de plaats waar Maria Hem ontmoet had.
Toen de Joden, die met Maria in huis waren om haar te troosten,
haar plotseling zagen opstaan en weggaan,
volgden zij haar
in de mening, dat zij naar het graf ging om daar te wenen.

Toen Maria op haar plaats kwam waar Jezus zich bevond,
viel zij Hem te voet zodra zij Hem zag en zei:

“Heer, als Gij hier waart geweest,
zou mijn broer niet gestorven zijn.”

Toen Jezus haar zag wenen,
en eveneens de Joden, die met haar waren meegekomen,
doorliep Hem een huivering en diep ontroerd
sprak Jezus:

“Waar hebt gij hem neergelegd?”

Zij zeiden Hem:

“Kom en zie, Heer.”

Jezus begon te wenen,
zodat de Joden zeiden:

“Zie eens hoe Hij van hem hield.”

Maar sommigen onder hen zeiden:

“Kon Hij, die de ogen van een blinde opende,
ook niet maken dat deze niet stierf?”

Bij het graf gekomen, overviel Jezus opnieuw een huivering.

Het was een rotsgraf en er lag een steen voor.

Jezus zei:

“Neem de steen weg.”

Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem:

“Hij riekt al, want het is reeds de vierde dag.”

Jezus gaf haar ten antwoord:

“Zei Ik u niet, dat als gij gelooft,
ge Gods heerlijkheid zult zien?”

Toen namen ze de steen weg.

Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak:

“Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt.

Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort,
maar omwille van het volk rondom Mij,
heb Ik dit gezegd,

opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.”

Na deze woorden riep Hij met luide stem:

“Lazarus, kom naar buiten!”

De gestorvene kwam naar buiten,
voeten en handen met zwachtels gebonden
en met een zweetdoek om zijn gezicht.

Jezus beval hun:

“Maakt hem los en laat hem gaan.”

Vele Joden, die naar Maria waren gekomen
en zagen wat Hij gedaan had,
geloofden in Hem.

Overweging: ‘Geroepen om te leven’

Soms heb je van die dagen dat je steeds weer mensen ontmoet die het zwaar te verduren hebben. Soms word je wel even moedeloos van alle berichten over de pijn en het leed dat mensen moeten dragen.

En ik heb grote bewondering voor mensen die, ondanks alles wat zij meegemaakt hebben, overeind blijven. Maar het lukt niet altijd om moed te houden, om toekomst te blijven zien.

Zo zal het ook gegaan zijn met de rest van het volk Israël die de profetie van Ezechiël hoort. Berooid zijn ze uit de ballingschap gekomen. Zij voelen zich als het ware levend dood.

En dan komt de profeet Ezechiël met zijn grootse visioenen. God roept de rest van het volk weer tot leven. Hij zal het volk weer terugbrengen naar hun eigen grond. Die woorden moeten voor dat kleine restje van Israëlieten wel erg groots en bombastisch in de oren geklonken hebben.

De rest van de Israëlieten wordt door Ezechiël opgeroepen om op te staan uit het graf van hun moedeloosheid en weer te dromen over de toekomst. Niemand vindt hoop of uitzicht door weg te vluchten. Vind maar weer eens grond onder je voeten.

Soms maak je mensen mee die ondanks alles geïnspireerd blijven, geroepen om te leven. Zoals verzorgenden die, ondanks alle ellende die zij al hebben meegemaakt met de corona-besmetting, steeds opnieuw weer klaar staan voor anderen. Of mensen in Sierra Leone die, ondanks hun handicap, toch aan het werk komen met hulp van Vastenactie.

Soms maak je mensen mee die ondanks alles geïnspireerd blijven, geroepen om te leven. En dat is waartoe de profeet Ezechiël de rest van het volk, en ook ons, toe uitdaagt: En, zegt Ezechiël, God zal ons opnieuw zijn Geest inblazen, zijn levensadem, zoals bij de schepping.

Ook in het evangelie van vandaag gaat het erom dat mensen hun moedeloosheid gaandeweg leren overwinnen en weer hoop krijgen op de toekomst. Het geloof in een reddende God werd wel sterk op de proef gesteld voor Maria en Marta, de zussen van Lazarus: want hij was toch gestorven.

Het evangelie verhaalt hoe Marta haar geloof, haar vertrouwen terugvindt. Zij is bedroefd dat haar broer gestorven is. Ondanks alles gelooft zij dat uiteindelijk het leven sterker zal zijn dan de dood. Maar dan komt de wending in het verhaal: Marta herkent Jezus als de Messias, die Lazarus roept om te leven.

Jezus houdt van Lazarus. Het verdriet van Marta en Maria doet Hem huiveren. Zo diep-menselijk wil God zich betrokken tonen bij ons, mensen. Marta, Maria en hun verwanten vinden weer hoop: hun moedeloosheid is doorbroken.

En Jezus gaat verder, naar Jeruzalem. Hij gaat de confrontatie niet uit de weg, maar Hij zal door lijden en dood heengaan: geroepen om leven te geven. Zo roept Hij ons op om, door moeilijkheden op onze levensweg heen, onze hoop en ons vertrouwen terug te winnen en elkaar daarbij tot steun te zijn.

Wij hoeven die weg niet alleen te gaan, want Gods Geest woont in ons, zo verkondigt Paulus in de tweede lezing.

Als wij Jezus navolgen op zijn weg, dan mogen wij delen in het nieuwe leven dat Hij belichaamt. Dan worden wij mensen zoals wij door God bedoeld zijn: geroepen om te leven – en om ons leven te delen met wie kwetsbaar zijn.

Amen.